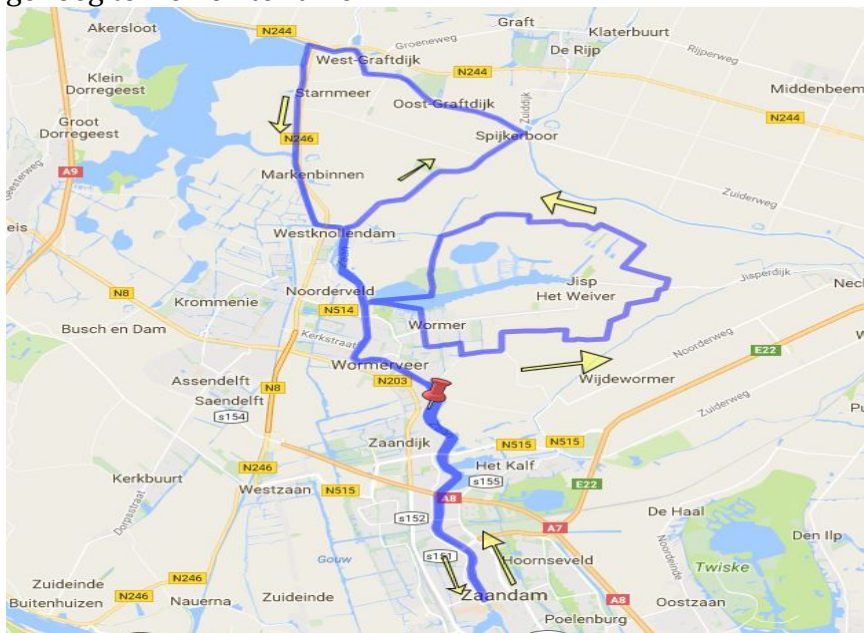

Zaanmarathon zaterdag 6 mei 2017

We moeten vandaag vroeg uit de veren en vertrekken al om 6.30 uur vanuit De Hunze naar de Zaan. Daar doen we mee aan de wedstrijd en prestatie tocht over 51 kilometer van W.R.V. de Zaan in Wormerveer. We starten 's morgens bewolkt en heel koud. In de loop van de dag komt er steeds meer zon, maar ook veel meer wind (windkracht 4). Er doen 25 boten mee van verenigingen uit het hele land.

Na de koffie met lekker Zaanse gezoet brood, starten we om tien uur met zeven man van De Hunze: Niki, Wouter, Marieken, in de "Springel", (gestuurde C2) en in de "Kwikkel" (gestuurde C3): Gerda, Willem, Guido en Wypkeline (verslag). De tocht voert langs de Zaanse Schans met zijn typisch Hollandse aanblik: deels draaiende, riet gedekte windmolens (oliemolens, houtzaagmolens), historisch erfgoed met houten huizen in de Zaanse helder groene kleuren, afgewisseld met grote oude versleten fabrieksgebouwen, (Cacao, Lassie, Verkade) en rommelige werkplaatsjes, werfjes, schuren enz. Kortom genoeg te zien en te ruiken!

Bij de Julianabrug na vijf kilometer een keerpunt: weer terug noordwaarts over de rivier de Zaan, langs het clubgebouw van de vereniging, tot aan een klein smal sluisje, waar we als laatste van vier boten nog net bij in kunnen. Dankzij de fantastische hulp en aanwijzingen van een paar Zaanleden lukt het ons weer, nu tegen de inmiddels heel harde wind in, heelhuids er uit te komen!

Daarna roeien we het prachtige polderland van het Wormer en Jisper veld in, laag gelegen met mooi uitzicht over de graslanden. (In tegenstelling tot onze hogere Groningse dijken van bijvoorbeeld het Reitdiep waar je nauwelijks zicht hebt op het achterland). Veel kieviten, grutto's, tureluurs en een enkele veldleeuwerik (helaas een zeldzaamheid geworden) begroeten ons luidruchtig druk roepend boven onze hoofden. Ze zullen nu jongen hebben, vandaar.

Bij hetzelfde smalle sluisje, pauzeren we even om een broodje te eten. De officiële route maakt nog een flinke lus noordwaarts van zo'n 17 kilometer, maar wij (de "Kwikkel") besluiten, gezien de tijd waarop we binnen moeten zijn deze met elf kilometer in te korten en vandaar de route naar de Zaan terug te volgen. De ontvangst is feestelijk. Op het vlot worden we ontvangen met een glaasje Berenburg en een pot Zaanse mosterd als beloning na een pittige, hele mooie tocht (maar oh oh, die zitbotjes....!)
Gerda, heel veel dank voor de perfecte organisatie!

